خبرها

نخستین جشنواره فرهنگ و هنر افغانستان در تهران

اولین جشنواره فرهنگ و هنر افغانستان در تهران توسط تشکل های فرهنگی و هنری افغانستان در ایران از روز چهارشنبه ۸ شهریورماه به مدت سه‌روز برگزار می شود. این جشنواره به منظور معرفی فرهنگ افغانستان و تقویت میراث فرهنگی مشترک بین کشورهای عضو اکو و با همکاری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، خبرگزاری میراث فرهنگی، سفارت جمهوری اسلامی افغانستان و موسسه فرهنگی اکو در تهران در محل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان برپا شده است. مراسم افتتاحیه این جشنواره ساعت ۱۴/۳۰ روز چهارشنبه با حضور سفیر افغانستان در تهران، مسئولان سازمان اکو و موسسه فرهنگی اکو در تهران، سفرا و رایزنان فرهنگی کشورهای عضو اکو و کشورهای چین، هند و روسیه در تهران، نمایندگانی از یونسکو، یونیما، سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی و رسانه‌ها برگزار می شود. این جشنواره شامل برنامه‌هایی در زمینه تئاتر، موسیقی، شعر، فیلم، صنایع دستی، طراحی و خوشنویسی است. اولین جشنواره فرهنگ و هنر افغانستان در ایران از روز چهارشنبه ۸ شهریورماه تا روز جمعه ۱۰ شهریورماه از ساعت ۱۴/۳۰ تا ۱۹ در محل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان واقع در خیابان حجاب پذیرای علاقه‌مندان است.

ایست قلبی علت مرگ ومیر تهرانی‌ها

مهر: به گفته مدیرعامل سازمان بهشت زهرا(س)، ایست قلبی با ۱۱/۲۸ درصد همچنان شایع‌ترین و سرطان ریه با ۱/۱۲ درصد، کمترین علت مرگ‌ومیر شهروندان تهرانی طی یک ماه گذشته بوده است. مدیرعامل سازمان بهشت زهرا(س) از فوت ۴۱۳۰ شهروند تهرانی در مرداد امسال خبر داد و گفت: زنان خانه‌دار با ۲۶/۳۹ درصد بیشترین متوفیان تهرانی در این مدت بوده‌اند. محمود رضاییان با بیان اینکه از ۴۱۳۰ متوفی، ۲۳۴۹ نفر مذکر، ۱۵۵۲ نفر مونث و ۲۲۹ نفر نوزاد بوده‌اند، افزود: بیشترین فوت‌شدگان از لحاظ سنی ۶۵ سال به بالا ۲۱۵۷ نفر و کمترین فوت‌شدگان در محدوده سنی ۱۰ تا ۱۴ سال ۲۳ نفر بوده‌اند. وی اظهار داشت: منطقه ۱۵ با ۵/۵۲ درصد بیشترین فوت‌شدگان تهرانی و منطقه ۲۲ با ۰/۸۹ درصد کمترین فوت‌شدگان تهرانی را از لحاظ منطقه‌ای به خود اختصاص داده‌اند. رضاییان بیشترین تعداد کل فوت‌شدگان از لحاظ شغل را زنان خانه‌دار با ۲۶/۳۹ درصد و کمترین متوفیان را نظامی‌ها با ۰/۲۵ در مرداد امسال عنوان کرد.

هر ۲ ساعت یک معتاد در کشور می‌میرد

فارس: معاون دبیرکل ستاد مبارزه با موادمخدر با تشریح عملکرد نظام جمهوری اسلامی ایران در مبارزه با قاچاقچیان و معتادان طی یک سال گذشته اعلام کرد: هر دو ساعت یک نفر در کشور بر اثر اعتیاد جان خود را از دست می‌دهد و سال گذشته ۴۳۲۰ نفر در ایران قربانی موادمخدر شدند. امیرحسین مطهر افزود: طی ۱۱ ماه گذشته ۱۴۹۵ عملیات علیه قاچاقچیان موادمخدر در کشور انجام شده است که طی آن ۱۸۵۶ باند منهدم، ۲۱۷۵ قبضه سلاح ضبط و ۵۴۴۶ خودرو از قاچاقچیان توقیف شد. طی ۵ ماه گذشته نیز حدود ۱۴۵ تن موادمخدر از قاچاقچیان کشف شد که در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته ۲۶ درصد افزایش کشفیات داشتیم. وی ادامه داد: روزانه ده‌ها نفر معتاد و قاچاقچی در کشور راهی زندان می‌شوند به طوری که ۳۷ درصد از زندانیان کشور را مجرمان مرتبط با موادمخدر تشکیل می‌دهند. معاون مقابله با عرضه دبیرخانه ستاد مبارزه با موادمخدر اعلام کرد: سال گذشته ۴۳۲۰ نفر بر اثر سوءمصرف موادمخدر در کشور جان خود را از دست دادند که سه درصد آنها زن و بقیه مرد بودند. به عبارت دیگر هر روز ۱۱ نفر و تقریباً هر دو ساعت یک نفر در ایران به علت سوءمصرف موادمخدر جان خود را از دست می‌دهد. مطهر اضافه کرد: برای بررسی علل این پدیده در کشور نباید یک‌سویه به قضیه نگاه کنیم زیرا کشور ما در جوار بزرگترین تولیدکننده موادمخدر دنیا است و حدود ۹۰۰ کیلومتر با افغانستان و پاکستان مرز مشترک داریم. در کشور افغانستان به عنوان تولید کننده ۸۲ درصد موادمخدر سنتی دنیا سال گذشته حدود ۴۲۰۰ تن موادمخدر تولید شد.

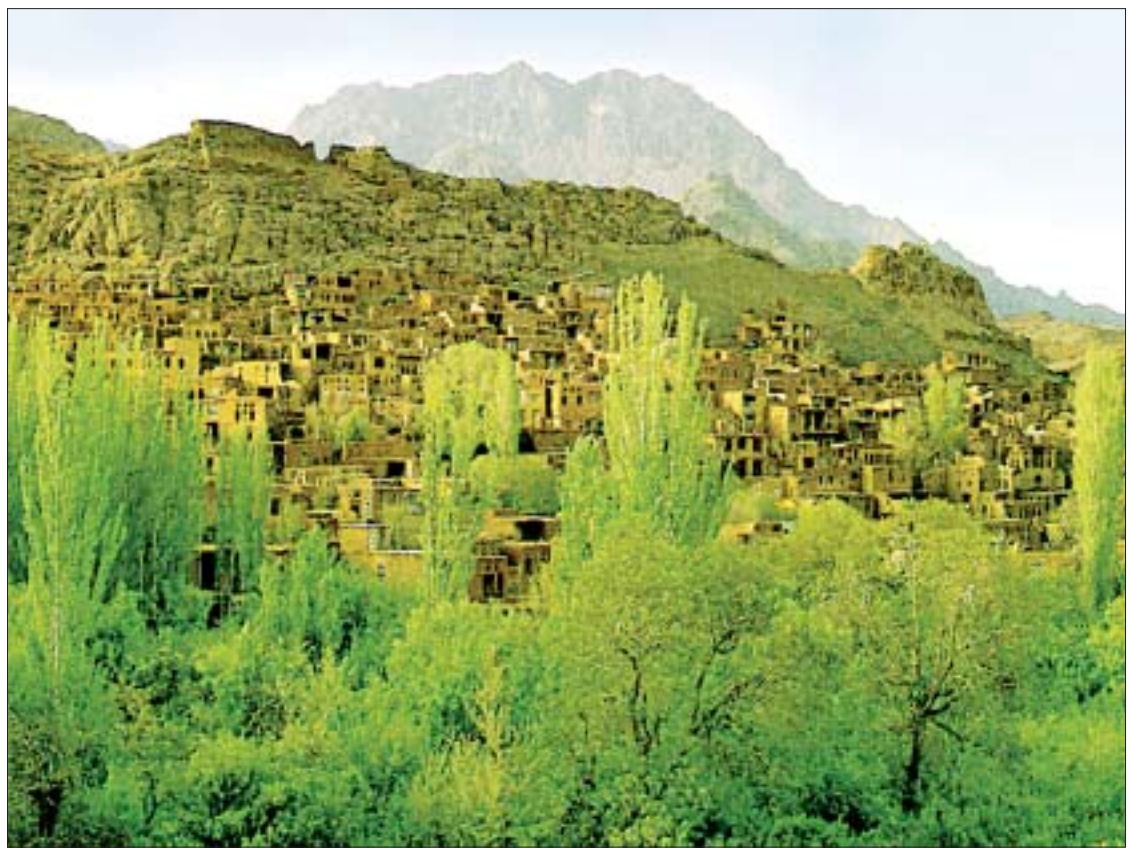

نگینی بر دامن کرکس

غلامرضا قلمی

در غرب کوه‌های کرکس و در دامنه صخره‌ای دره هنجن، همرنگ با طبیعت قرمز رنگ صخره‌ها، روستایی قرار دارد با عمری به بلندای تاریخ. این روستا که در ۴۵ کیلومتری شمال غربی جاده نطنز به کاشان (جاده منشعب از جاده اصلی به طول ۱۸ کیلومتر) واقع شده ابیانه نام دارد. واژه ابیانه از ریشه «ویونا» که به معنی بیدستان است گرفته شده زیرا در گذشته‌های دور در این منطقه جنگلی از درختان بید وجود داشته است و به این جهت آن را بدین نام خوانده‌اند. واژه «ویونا» تحت تاثیر لهجه‌های ناشناخته پارسی بعدها به ابیانه تبدیل شده است.

آنچه این روستا را حائزاهمیت ساخته سابقه تاریخی، خصوصیات زندگی و اخلاقی مردم آن و به‌ویژه علاقه شدیدی است که اهالی این روستا به حفظ آداب و رسوم و سنن قدیمی خود دارند. وجود این خصایص باعث گردیده که ابیانه با حفظ بافت معماری، آداب و رسوم، صنایع دستی و آنچه که مربوط به فرهنگ گذشتگان است امروزه به‌عنوان بکرترین روستای ایران به‌شمار آید.

برای تدوین تاریخ ابیانه باید به آثار و ابنیه به‌جای مانده از گذشته این روستا رجوع کرد. وجود آتشکده «هرپاک» یا «هارپاک» که قدمت تاریخی آن به بیش از ۲۰۰۰ سال پیش می‌رسد و همچنین معبد «هینزا» که به احتمال زیاد «هینزا» همان «میترا» است. و وجود آتشکده‌های دیگر و آثار به‌جای مانده از قلعه کهن و قدیمی آن واقع در کوه «چیخمه» که یکی از قدیمی‌ترین آثار به‌جای مانده آن روستا است نشان از آن دارد که ابیانه در ایران قبل از اسلام محلی آباد بوده است.

کهن‌ترین بنای اسلامی روستا که هم‌اکنون بر جای مانده مسجد جامع آن است که تاریخ بنای آن به ۹۵۰ سال پیش می‌رسد و منبر و در دولنگه چوبی آنکه قدمتی بیش از ۹۰۰ سال دارند با کنده‌کاری‌های زیبا از باارزش‌ترین و زیباترین آثار تاریخی این روستا به‌شمار می‌روند.

گذشته از مسجد جامع چند حسینیه و بنای امامزاده و منزل مسکونی در این روستا برجای مانده که سابقه چندصدساله دارند و با گذشت قرن‌ها در دامنه قله‌های بلند کرکس و در زیر بارش برف و باران بر پای ایستاده‌اند تا از هنر معمارانی بگویند که با سنگ و خاک و چوب، فرهنگی دیرینه را برای نسل امروز این روستا به‌یادگار گذاشته‌اند.

آنچه امروزه بیش از هر موضوع این روستا را در دید گردشگران، دیدنی جلوه می‌دهد نمای ظاهری آن است. فضای عمومی روستا مجموعه‌ای متشکل از صدها واحد مسکونی است که همرنگ و همگون با طبیعت اطراف در دامنه‌های کوه بنا شده‌اند. آنچه در این معماری جلب‌توجه می‌کند استفاده از تیرک‌های چوبی در ساخت بنای دیوارها و سقف‌ها است که از خصیصه معماری ایران قدیم به‌شمار می‌رود و همچنین ماندگاری سنت معماری در ساخت طاق‌های هلالی و جناقی که حکایت از نفوذ و پایداری هنر معماری صفویه در این روستا است. پله‌ای بودن منازل مسکونی و شیب تند کوچه‌ها و یکنواختی رنگ قرمز بناها (کاهگل دیوارها) و استفاده از درها و پنجره‌های مشبک و... دست به‌دست هم فضایی بی‌نظیر و تماشایی را به‌وجود آورده است. شیب تند روستا در دامنه کوه، شکلی خاص به ساختمان‌ها و معابر داده است. بناها به‌گونه‌ای است که عبور از معابر در فصول مختلف سال تا آنجا که امکان دارد به‌راحتی صورت گیرد و ساختمان‌ها نیز به تبعیت از شکل معابر و همچنین شیب دامنه‌ها، قرار گرفته‌اند.

به دلیل این شیب تند، ساختمان‌ها در طبقات متعدد بر روی هم بنا شده‌اند و به‌وسیله معابری که در سطوح متفاوت قرار گرفته‌اند می‌توان با طبقات مختلف رابطه مستقیم داشت.

نمای ظاهری روستا به صورت مجموعه مکعب‌هایی است با ابعاد کم و بیش یکسان که در روی صخره‌های سنگی و بر روی هم قرار گرفته‌اند و تندی و کندی شیب محل و همچنین طول و عرض این مکعب‌ها نسبت به‌هم، حجم‌های متنوعی را ایجاد کرده که تراکم و پیچیدگی این ابعاد حجمی، در قسمت‌های مسطح کمتر و در شیب‌های تند، بیشتر به‌چشم می‌خورد تا اینکه در قسمت‌های مسطح به زمین‌های مزروعی و باغات و روستا منتهی می‌شود.

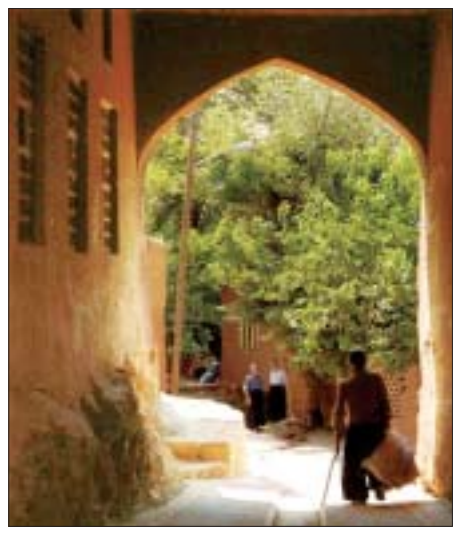

عدم تطابق طبقه بالایی ساختمان‌ها با طبقه زیرین باعث ترکیب‌هایی از مجموعه‌های مکعب شکل در ارتفاعات مختلف شده که خود زیبایی خاصی به روستا و بافت معماری آن داده است. علاوه بر آن استفاده از خاک قرمز رنگ آن محل (جهت کاهگل دیوارها) که از چسبندگی زیادی برخوردار است گذشته از همرنگ کردن بناها با طبیعت، عاملی برای بالا بردن مقاومت ساختمان‌ها در برابر بارندگی‌های شدید فصل زمستان در این روستا شده است.

گذشته از آثار تاریخی و بافت معماری ابیانه باید از هنر و صنایع دستی این روستا یاد کرد که از گذشته‌های دور به یادگار مانده است. چرا که هنر و دستمایه آن زیباترین آثاری است که از فرهنگ و گذشته یک ملت و یا قوم به یادگار می‌ماند. یکی از رشته‌های هنری که بیش از همه ریشه در قدمت و تاریخ گذشته ابیانه دارد هنر چوبکاری، چوب‌بری و کنده‌کاری روی چوب است. مردمان این روستا از گذشته‌های دور چوب را به‌خوبی می‌شناخته‌اند و سلیقه‌های متنوعی در به کار بردن آن از خود نشان داده‌اند و شاید نیاکان امروزین این روستا بعد از خاک یکی از مهمترین ابزاری که آنها به‌خوبی به شناخت آن واقف بوده‌اند و از آن استفاده می‌کرده‌اند چوب بوده است.

موقعیت روستا درگذشته به‌گونه‌ای بوده است که انبوهی از درختان بید و گردو و... فضای اطراف روستا را احاطه می‌کرده و مواد اولیه مورد استفاده هنرمندان نجار را فراهم می‌ساخته است. ولی در حال‌حاضر از گستردگی درختان و فضای سبز این منطقه کاسته شده و با مهاجرت‌های بی‌رویه اهالی روستا هنر چوبکاری در معرض نابودی قرار گرفته و آنچه از هنر درخشان این رشته در این روستا به‌یادگار مانده است وجود تعداد زیادی از درهای کنده‌کاری شده منازل و اماکن عمومی روستا است که روی بیشتر آنها با کنده‌کاری‌های برجسته، نام صاحب‌خانه، نجار و سازنده در و بعضاً اشعاری به خط ثلث، نسخ نستعلیق کنده‌کاری شده است. در کوی «خانقاه» روی هفت در از خانه‌ها و مساجد آنجا تاریخ سال‌های ۷۰۱، ۹۳۶، ۹۵۹، ۱۰۰۹، ۱۰۴۴، ۱۰۵۸، ۱۰۸۶ دیده می‌شود و به‌عنوان نمونه بر در خانه‌ای شعر ذیل حک شده است:

الهی تو بگشای بر من دری
که منت نمی‌خواهم از دیگری

تاریخ: سلخ شعبان‌المعظم سنه ست و ثمانین و الف

صاحبه استاد امیرقلی میراج ابیانه- عمل استاد محمد نجارابیانه

گذشته از هنر چوبکاری که امروزه رو به‌زوال است، قالی‌بافی، یراق‌دوزی، گل‌دوزی و دوخت لباس‌های محلی از مهمترین صنایع دستی زنان این روستا به‌شمار می‌رفته که کم و بیش امروزه هم ادامه دارد.

پوشش مردم ابیانه همچون بافت معماری و فرهنگی آن یادگاری است که از نیاکان خویش به ارث برده‌اند. پوشش مردان در این روستا عبارت است از: روقبا یا «آرلخالق» (تن‌پوشی است شبیه جلیقه با آستین‌های بلند و یقه)، قبا که در زیر آرلخالق می‌پوشند، پیراهن بلند بی‌یقه، «تمبون ده» (شلوار گشاد بسیار بلند)، گیوه سفید، کلاه‌نمدی سیاه یا قهوه‌ای. پوشاک زنانه عبارت است از: روسری بلند گل‌دار یا چارقد، دامن پرچین، پیراهن بلند زنانه، کت زنانه یا یل، جوراب و گیوه ملکی.

آنچه که در مورد پوشاک مردم ابیانه قابل توجه است، استفاده از رنگ‌های شاد و روشن است که به‌صورت یک فرهنگ دیرینه از گذشته تا به حال همچنان باقی مانده و این انتخاب شاید پیوندی نزدیک با رنگ و فرم در معماری روستا داشته باشد و از طرف دیگر تناسبی است که بین روشنی رنگ‌ها و سن افراد وجود دارد. یعنی هرچه بر سن افراد افزوده می‌شود رنگ لباس‌ها به تیرگی می‌گراید و اوج این تشخیص در اختلاف لباس دختران و زنان روستا به‌چشم می‌خورد و تنها علائم شناخت دختران از زنان در این است که دختران اکثراً جوراب بسیار روشن و چارقدهای سفید با گل‌های قرمز و صورتی‌رنگ می‌پوشند ولی زنان جوراب‌های تیره و چارقد کرم‌رنگ با گل‌های سرمه‌ای، که این خود اوج سنت‌گرایی و حفظ آداب و رسوم دیرینه ساکنین این روستا را می‌رساند.

آنچه تا به‌حال به آن اشاره شد آثار به‌جای مانده از گذر زمان بود که همراه و همگام با فرهنگ و سنت دیرینه آن ابیانه را به یکی از زیباترین و باارزشترین روستاهای تاریخی ایران تبدیل کرده است. ابیانه در حصار قله‌های بلند کرکس درگذر زمان از تهاجم بیگانگان در امان مانده و آنچه از آن به‌جا است دارای بکرترین آثاری است که از زبان و فرهنگ ایران باستان، می‌توان در پهنه ایران‌زمین از آن نام برد.

ترکیب فرهنگ اسلامی با آداب و سنن دیرینه زرتشتی نشان از تغییر دین اهالی به سازش و رغبت بوده که طی سال‌های متمادی و با تمایل خود ساکنین انجام گرفته و بدین جهت است که امروزه در جای‌جای مراسم و اعیاد مذهبی و ملی این روستا می‌توان نمادهایی از فرهنگ و سنت زرتشتی را جست‌وجو کرد.

نخل‌گردانی در روز عاشورا و کشیدن نخل به بالای کوه را شاید بتوان با فرهنگ زرتشتی در باب اینکه مردگان خویش را بر فراز قله‌ها و برج‌ها می‌نهادند مقایسه کرد. هرچند این خلط و آمیزش فرهنگی در این یک مورد خلاصه نمی‌شود و در بیشتر مراسم از جمله عزاداری‌ها، اعیاد و... وجود دارد و این نشان از اعتقادات اهالی به دین مبین اسلام همراه با آمیخته‌ای از فرهنگ و سنت رنگ‌باخته و تغییر شکل‌یافته زرتشتی است که در گذر قرن‌ها به اهالی امروزین این روستا رسیده است که می‌توان در تک‌تک این موارد از آداب و رسوم به کنکاش و تحقیق پرداخت. امروزه ابیانه با گذشت بیش از ۲۰ قرن از تاریخش، با همه کوچکی دیگر یک روستا نیست. تاریخ بلند یک ملت است با فرهنگی غنی و ره‌پیموده در فراز و نشیب زمان و با کوله‌باری از آداب و سنن باقی‌مانده از نیاکان این سرزمین. خشت‌خشت بنای این روستا از گذشته‌های دور سخن می‌گویند.

... اگر روزی تو پای بر کوچه‌های پرشیب‌اش گذاشتی آهسته قدم بردار، و گوش بسپار به زمزمه تاریخ که از فراسوی قله‌های کرکس به گوش می‌رسد.

گورستان غول‌ها

کشف بیشترین فسیل دایناسور در جهان در پارک محلی دایناسورها در آلبرتای کانادا اتفاق افتاد.

به گفته رئیس مرکز گردشگری پارک آلبرتا کمتر از یک ماه پس از پخش فیلم «پارک ژوراسیک» در سال ۱۹۹۳ جهانگردان مسئولان پارک را غافلگیر کردند. خیلی‌ها آن موقع می‌خواستند از نزدیک ببینند که در حقیقت از غول‌های دوران باستان چه چیزی باقی مانده است. برای این منظور پارک آلبرتا که در فاصله دو ساعت و نیمی با اتومبیل در شرق کلان‌شهر کالگاری قرار دارد تا به امروز نمونه بی‌نظیری است چرا که به ندرت می‌توان در دنیا جایی را یافت که این همه فسیل دایناسور در آن کشف شده باشد.

بروک در بزرگراه ترانس کانادا مکانی است در فاصله ۴۸ کیلومتری این پارک که دارای تجهیزاتی برای گردشگران است و کسانی که با خودرو مجهز به امکانات نیامده باشند و یا در پارک محلی چادر نزنند شب را در آنجا سپری می‌کنند و از آنجایی که برای مسافران شهر کالگاری این پارک محل متروک و دورافتاده‌ای است و برای بازدیدی کامل هم لااقل دو روز وقت نیاز است اکثر بازدید کنندگان یکی از این امکانات را برمی‌گزینند. البته در عمل شناخت ابعاد پارک در زمانی کوتاه میسر نیست. مناظر هر دو سوی دریاچه «گوزن سرخ» یکنواختی مرغزار را درهم می‌شکند. دشت با عمقی دست‌کم ۸۰ متری به سمت دریاچه سرازیر می‌شود و سنگ‌های عجیب و غریب ساحل شش و نیم کیلومتری در اینجا نتیجه فرسایشی است که بیش از ۲۰۰۰ سال پیش اتفاق افتاده است. گفتنی است پس از آخرین عصر یخبندان آب‌های ذوب‌شده یخچال‌ها تعداد زیادی از استخوان‌های دایناسورهایی را با خود آوردند که از حداقل ۷۶ میلیون سال پیش زیر سطح کره زمین مدفون بودند.

از جمله امکانات این پارک این است که گردشگران می‌توانند در مرکز جدید جهانگردی سفر واقعی (با رایانه) به دوره‌های مختلف کره زمین را بیاموزند. آنها همچنین می‌توانند در تورها و راه‌پیمایی‌های بخش‌هایی شرکت کنند که برای همگان قابل دسترس نیست البته به علت گنجایش محدود بهتر است این تورها به موقع رزرو شود. از آنجایی که تعداد اسکلت‌های موجود در پارک زیاد نیست گردشگران راغب می‌توانند از موزه «تورل رویال» شهر دروم هلر بازدید کنند. در آنجا بازدیدکنندگان قبل از تماشای اسکلت‌های بزرگ و کپی استخوانی دایناسورهای غول‌پیکر عازم سفری واقعی (با رایانه) به دوره‌های مختلف زمین می‌شوند. شهر دروم هلر خود را برای پذیرایی از گردشگران آماده کرده است حتی از فروشگاه‌های شهر هم می‌توان فسیل دایناسور خریداری کرد. با وجودی که هتلی محلی سعی دارد نظر گردشگران را به خود جلب کند رستوران «فرد و بارنی» تلاش می‌کند طرفداران سریال پر بیننده «خانواده فویر اشتاین» را به خود علاقه‌مند کند. البته بزرگترین دایناسور جهان هم در این پارک قرار دارد یک کپی ساخته شده از پلاستیک و فولاد به‌طول ۴۶ متر و ارتفاع ۲۶ متر که چه‌بسا هیولاهای پارک محلی را بترساند اما آنها در فاصله مطمئن‌تری در موزه قرار گرفته‌اند.

ترحیم

با نهایت تاسف و تاثر درگذشت مرحومه مغفوره
اختر سلطانی
را به اطلاع کلیه بستگان و آشنایان می رساند. مراسم ختم آن مرحومه روز چهارشنبه ۸۵/۶/۸ از ساعت ۱۶/۳۰ الی ۱۸ در مسجد الرضا واقع در شهرک غرب، فاز ۲، خیابان هرمزان برگزار می‌گردد.
سلطانی، فخر سلطانی، اسدی، عبدرضائی، کیاستی‌نژاد، دستاری

انا لله و انا الیه راجعون
با دلی آکنده از غم و اندوه و با نهایت تاسف و تاثر درگذشت همسری گرانقدر و پدری مهربان
مرحوم مغفور
شادروان امیر حسین اشراقی
را به اطلاع کلیه اقوام، دوستان و آشنایان می‌رساند. به همین مناسبت مجلس ختمی روز جمعه ۸۵/۶/۱۰ از ساعت ۱۱ تا ۱۲/۳۰ در مسجد الغدیر واقع در بلوار میرداماد برگزار می گردد.
از طرف همسر و خانواده داغدار

با نهایت تاسف و تاثر درگذشت
حاج ناصر سادات پارسی
بزرگ خاندان پارسی و یکی از پیشکسوتان صنف درودگران و مبل سازان را به اطلاع عموم می‌رساند. مجلس یادبود آن مرحوم روز پنج‌شنبه ۸۵/۶/۹ از ساعت ۱۶/۳۰ الی ۱۸ در مسجد جامع قلهک واقع در خیابان شریعتی، قلهک، نرسیده به دولت برقرار می باشد.
شرکت شما عزیزان موجب شادی روح آن مرحوم و تسلی بخش خاطر بازماندگان است.
خانواده‌های: سادات پارسی، شایسته، صنف درودگران و مبل سازان و سایر اقوام و آشنایان ارجمند

دیگران

جشن «خربزه» در تاجیکستان

بی‌بی‌سی: گردهم آمدن ساکنان مناطق مختلف تاجیکستان یکی از اهداف برگزاری جشن هندوانه در شهر دوشنبه خوانده شد. در «عید خربزه» و نمایشگاه و فروش محصولات کشاورزی در شهر دوشنبه حدود یک هزار تن سبزیجات، بیش از سه صد تن عسل و ۵ هزار کنسرو به معرض تماشا و فروش گذاشته شد. مقامات تاجیکستان هدف این اقدام را احیای سنن و عنعنات مردمی، تحکیم دوستی و وحدت ملی میان ساکنان مناطق مختلف این کشور ارزیابی کردند. «عید خربزه» و نمایشگاه و فروش تولیدات کشاورزی مناطق مختلف تاجیکستان در شهر دوشنبه در حالی برگزار شد که یک روز قبل همایش تاجیکستان و روسیه تحت عنوان «دورنمایی همکاری‌های منطقه‌ای» پایان یافت. محمد سیدعبیدالله اف، رئیس مجلس ملی یا علیای پارلمان تاجیکستان و سرگئی میرانف، رئیس شورای فدراسیون روسیه از این نمایشگاه دیدن کرده و این اقدام را در زمینه معرفی تولیدات کشاورزی تاجیکستان در سطح بین‌المللی مهم خواندند. برگزاری جشن هندوانه گامی در راه احیای سنن و عنعنات مردم تاجیک خوانده شد در هیات روسیه تاجران و رهبران کارخانه‌ها، شرکت‌های صنعتی و مسئولان ۱۶ ولایت و جمهوری آن کشور شامل بودند. در همین حال عبدالجبار زردی اف، شهردار کولاب ولایت ختلان برگزاری «عید خربزه» در شهر دوشنبه را گامی در راه احیای سنن و عنعنات مردمی تاجیک خواند و گفت: «واقعاً برگزاری «عید خربزه» برای نخستین بار در پایتخت تاجیکستان نشان‌دهنده احیای سنن و جشن‌های مردمی مثل «مهرگان»، «سده» و «نوروز» است که باعث به هم آمدن تمام اقشار جامعه و ساکنان مناطق مختلف جمهوری می‌گردد. از سوی دیگر صدق خوان باباخوانف نماینده ولایت سغد تاجیکستان براین نظر است که با برگزاری «عید خربزه» در شهر دوشنبه جایگاه این عنعنه مردمی گسترش پیدا کرده است. آریالای باباجانف می‌گوید: «در گذشته «عید خربزه» در سطح شوراهای ده، محل‌ها و مناطق تجلیل می‌شد. و هم‌اکنون که در پایتخت کشور چنین جشن باشکوهی برگزار می‌شود، آن را فال نیک می‌حسابیم. برگزاری چنین جشن‌ها به مردم شادی و سرور بیشتر می‌بخشد.» در اینجا حدود ۳۰ نوع خربزه از جمله خربزه عمیری، خربزه‌های آب نبات و خربزه‌های میرزاچل به فروش رفتند. با وجود آن که «عید خربزه» برای بیشتر ساکنان شهر دوشنبه رویدادی تازه محسوب می‌شود، ولی این تدبیر در مقایسه با نمایشگاه‌ها و فروش محصولات کشاورزی‌ای که عمدتاً در آستانه تجلیل از جشن و عیدهای ملی در این شهر برگزار می‌شوند، ظاهراً نیاز برخی از ساکنان را برآورده نکرده است. زنی که از «عید خربزه» برمی‌گشت گفت: «به امید آن آمدیم تا محصولات ارزان خریداری کنیم لیکن قیمت‌ها گرانتر از بازار است. خربزه زیاد آورده‌اند اما نرخ آن ارزان نیست. موسفیدی که همراه با نوه‌اش به سیر «عید خربزه» آمده بود گفت: «عید خربزه و عید عسل گفته آمدیم لیکن در حالی که در بازار نرخ یک کیلو عسل از ۳ تا ۶ سامانی است، در این جا ۸ تا ۹ سامانی! یا این که قیمت هندوانه در بازار ۳ تا ۶ سامانی اما اینجا ۸ سامانی!» این در حالی است که در «عید خربزه» در شهر دوشنبه حدود یک هزار تن محصولات کشاورزی بیش از ۳۰۰ تن عسل و ۵ هزار تن کنسرو از مناطق مختلف تاجیکستان به ویژه از ولایات سغد، ختلان و بدخشان عرضه شده بود. ضمناً «عید خربزه» که نمایش محصولات دیگر کشاورزی را نیز در بر می‌گیرد، قبلاً به طور محدود در برخی از مناطق شمال و جنوب تاجیکستان رایج بود. در نمایشگاه حدود یک هزار تن محصولات کشاورزی از مناطق مختلف تاجیکستان به نمایش و فروش گذاشته شد در این مناطق حدود ۳۰ نوع خربزه از جمله خربزه «عمیری»، «میرزاچل»، «آب نبات» و غیره پرورش کرده می‌شوند. پس از کسب استقلال تاجیکستان به خصوص در چند سال اخیر تجلیل از «عید خربزه» در این کشور گسترش چشمگیری داشته است.

توفان گرمسیری به سواحل آمریکا نزدیک شد

بی‌بی‌سی: احتمال می‌رود که توفان ارنستو روز سه‌شنبه یا چهارشنبه به ایالت فلوریدا برسد همزمان با نزدیک شدن توفان گرمسیری ارنستو به سواحل آمریکا، مقام‌های فلوریدا با اعلام وضع اضطراری از گردشگران و ساکنان جزایر جنوبی این ایالت خواسته‌اند تا هر چه زودتر به مناطق امن پناه ببرند. کارشناسان هواشناسی پیش‌بینی می‌کنند با حرکت توفان ارنستو از روی آب‌های گرم اقیانوس اطلس به سوی سواحل جزایر جنوبی فلوریدا، بر شدت آن افزوده شود. جب بوش فرماندار ایالت فلوریدا می‌گوید مقام‌های محلی در آستانه نخستین سالگرد توفان کاترینا، آماده مقابله با تبعات احتمالی ارنستو هستند. او گفت: «در سطح ایالتی برای کمک‌رسانی و حمایت از شهروندان آمادگی کامل داریم. گارد ملی آماده شده است. پناهگاه‌های مخصوص ما فعال شده‌اند، آماده اسکان موقت ساکنان مناطق تخلیه شده در جنوب فلوریدا هستیم.» ساکنان مناطق جنوبی فلوریدا هم به تقویت خانه‌ها پرداخته‌اند و بسیاری از آنها مناطق پرخطر را ترک کرده‌اند. در حال حاضر این توفان براساس تقسیم‌بندی‌های هواشناسی در دسته توفان‌های بزرگ قرار نگرفته است و مرکز آن بر روی آب‌های حدفاصل هائیتی و کوبا در نزدیکی شهر گوانتانامو گزارش شده است. این توفان دیروز با بادهایی به سرعت ۷۲ کیلومتر در ساعت مناطقی از کوبا، هائیتی و دومینیکن را درنوردید و باعث به راه افتادن سیل، رانش زمین و قطع برق در این کشورهای حوزه دریای کارائیب شد. تاکنون مرگ یک نفر در هائیتی گزارش شده است. در این حال با نزدیک شدن توفان ارنستو به فلوریدا، سازمان ملی هوافضای آمریکا، ناسا پرتاب سفینه آتلانتیس از مرکز فضایی کندی در فلوریدا به مدار زمین را برای مدت نامعلومی به عقب انداخته است. پیش از این قرار بود آتلانتیس روز یکشنبه راهی ایستگاه بین‌المللی فضایی شود که برنامه پرتاب آن به خاطر شرایط بد آب و هوایی به روز سه‌شنبه موکول شده بود. مسئولان ناسا می‌گویند هنوز آتلانتیس را از سکوی پرتاب به آشیانه آن منتقل نکرده‌اند.